

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor., za odnośnienie do domu dopłaca się Na prowincyi miesięcznie 2 kor. 70 h. 60 hal. miesięcznie.

kwartalnie 8 kor. W państwie nie mieckiem kwartalnie 10 kor., w in nych państwach kwartalnie 12 kor. Zmiana adresu 40 hal.

Cena nnumeru pojedynczego 6 haleryzy.

OGŁOSZENIA (inseraty) przyjmuje Administracya „Głosu Narodu“, ulica św. Tomasza L. 35. — Od miejsca za wiersz drobnem pismem (petit) 20 haleryzy, skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. Nadesłane po 60 hal. od wiersza. — Nekrologi i t. d. 80 hal. od wiersza. — Załączniki do „Głosu Narodu“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, po 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje w Wiedniu Haasenstein i Vogler, M. Dukes, H. Schalek, E. Braun, R. H. Friedl, A. Joessel w Berlinie F. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, Eduard Braun.

Zwycięskie walki na terenie galicyjskim.

Walki koło Sulejewa, Łopuszna i Gorlic.

Wiedeń, 17 marca.

Urzędownie ogłaszają 16 marca :

Ataki silniejszej piechoty nieprzyjacielskiej, na nasze pozycye na wschód od Sulejewa i koło Łopuszna na froncie polskim, zostały odparte.

Tak samo rozbitych zostało kilka ataków nocnych, które Rosyanie wykonali koło Gorlic. Przy odparciu tych ataków artylerya nasza przez flankowy ogień, zadała na najbliższy dystans nieprzyjacielowi ciężkie straty.

Walki w Karpatach.

W Karpatach, wczoraj, w największej części frontu, odbywała się tylko walka działowa. Także na pozycyach na północ od przełęczy użockiej panował po wydarzeniach dnia 14 b. m., stosunkowo spokój. Nieprzyjacieli miały w walkach tego dnia wielkie straty. Z najprzedniejszych rosyjskich oddziałów zniszczono dwa bataliony, 11 oficerów i 650 żołnierzy wzięto do niewoli, oraz zdobyto trzy karabiny maszynowe.

W okolicy na północny zachód od Wyszkowa, nasze oddziały zdobyły wyżyny, zabrały 380 ludzi do niewoli i mimo kilkakrotnych kontrataków rosyjskich, zatrzymały zdobyte pozycye.

Na linii Ottynia—Kołomyja.

Na południe od Dniestru, bitwa trwa dalej. Usiłowane przez znaczne siły rosyjskie na wyżynach na wschód od Ottyni, przedarcie się w kierunku Kołomyi, zostało w kilkudniowych zaciętych walkach wśród strat dla nieprzyjaciela, odparte. Po przybyciu dalszych posiłków, nieprzyjacieli wczoraj ponownie postąpił ku tym wyżynom i atakował w gęstych masach, w ciągu południa, trzykrotnie znajdujące się tam nasze siły i poniósł znowu ciężkie straty. Pułk nr 63, generała Dankla, wytrzymał bohatercko kilkakrotny szturm, przeważających sił nieprzyjacielskich. Wszystkie ataki zostały krwawo odparte.

Zastępca szefa sztabu generalnego von Hoefer, marszałek polny porucznik.

We Flandryi. Wyżyny St. Eloi w ręku niemieckim

Berlin, 17 marca.

Wielka główna kwatera 16 marca donosi :

Zachodni teren wojny. Angielska pozycya na wyżynach koło St. Eloi, na południe od Ypern, o którą od przedwczoraj walczone, jest w naszych rękach.

Na południowym stoku wyżyny Lorette, na północny zachód od Arras, trwa walka o wystający cypl góry.

W Szampanii kilka francuskich ataków częściowych, załamało się w naszym ogniu wśród ciężkich strat dla nieprzyjaciela.

Na północ od Beausejour, nasze wojska wydarły Francuzom kilka okopów.

W Argonach i na wschodnim ich krańcu, przyszło do walk, które jeszcze trwają. W Wogezach i na innych miejscach, dalej walczą.

Zacięte walki nad Orzycą.

Po obu stronach Orzycy, na południowy wschód od Przasnysza, Rosyanie atakowali i wszędzie zostali odparci. Szczególnie zacięta była walka o Jednorożec. 2.000 jeńców rosyjskich zostało w naszym ręku.

Na południe od Wisty, nie ma nic do doniesienia.

Naczelne kierownictwo armii.

(Wieś Jednorożec, leży nad Orzycą w pow. przasnyskim, o 16 km. od Przasnysza. Przyj. Red.).

Rosyjska ofensywa w Karpatach.

Wiedeń. (T. pryw.) Korespondent wojenny „Reichspost“ donosi pod datą 14 bm.: Wczoraj walczone na całym froncie. Walki na Bukowinie i w Królestwie Polskiem mają jednak pod względem znaczenia wobec silnej ofensywy rosyjskiej w Karpatach, na wschód od Łupkowa.

Atoli wszędzie zdołały nasze wojska utrzymać się na swych stanowiskach i oprzeć się skutkom niepogody i masom nieprzyjacielskim podniecanym do ataku.

Wrogie stanowisko rządu rosyjskiego wobec żydów.

Wiedeń, 17 marca.

Z kwatery prasowej wojennej donoszą: W zajętej części Galicji ogłoszono publicznie następujące zarządzenie rosyjskiego kierownictwa wojny: „Doświadczenia wojny okazały nam wyraźnie, wrogie stanowisko ludności żydowskiej we wschodniej Galicji i na Bukowinie. Każdorzeczowe opuszczenie tego lub owego rejonu i je go zajęcie przez naszego przeciwnika prowadzi do gwałtownych zarządzeń przeciw ludności i jej sympatyzującej, przeciw której żydzi podlegają zarówno Austriakom jakoteż podda nym niemieckim. Aby chronić oddaną nam ludność przed okrucieństwami, a wojska nasze przed szpiegostwem, które żydzi wykonują na całym froncie, naczelnik komendant armii wydał okólnik, zakazujący żydom pobyt w rejonie ar mii i wchodzenie ich do rejonu na zachód od miast Jarosławia celem udaremnienia ewen tualnych oszczerstw ludności pokojowej, z nami

sympatyzującej, ze strony żydów i dla wysła dzenia szpiegów żydowskich, nakazano zabrać zakładników, na których nałożoną będzie kara: kara śmierci przez powieszenie. Za każdego u karanego przez Austriaków lub Niemców po kojowego mieszkańca i za każdego uwięzionego szpiega żydowskiego będą dwaj zakładnicy po ciągnięci do odpowiedzialności. To zarządzenie wydane zostało wyłącznie w interesie pokojo wej, z nami sympatyzującej ludności i dla jej ochrony przed podburzaniem ze strony naszego przeciwnika na podstawie oszczerstw żydów i jest ono koniecznym wynikiem sześciomiesię cnej cierpliwości i silnego przekonania o nielo jalności i okrucieństwach żydów wobec ludno ści miejscowej“.

Wstrzymujemy się od wszelkich komentarzy co do tego zarządzenia, przypominającego naj ciemniejsze czasy średniowiecznej.

Umowa finansowa Trójp porozumienia

Hamburg. (T. B.) „Hamb. Nachrichten“ do noszą: Według doniesień paryskich zawiera na wa umowa finansowa między Francją, Anglią i Rosją następujące postanowienia:

1. Francya i Anglia pokrywają na cały dal szych czas trwania wojny z własnych środków wszystkie płatne w Paryżu, Londynie i Nowym Jorku długie Rosji za dostawy wojenne, jako też odsetki za rosyjski dług państwowy i gwa rantowane przez państwo rosyjskie obligacye kolejowe.

2. Rosya obowiązuje się zwrócić wszystkie wyłożone kapitały najpóźniej w ciągu roku po podpisaniu pokoju, podobnie jak wszelkie od setki i kosztu.

3. Jako specjalny zastaw daje Rosya zama gazybowane w Odesie zapasy zboża, które mi wierzyciele w Paryżu i Londynie mogą rozpo rządzać we formie konnosmentów.

4. Pod takimi samymi warunkami udziela Francya i Anglia także rządowi rosyjskiemu za liezki na udział przypadający na Rosyę, celem finansowego poparcia Belgii, Serbii i Czarnogó ry i ewentualnie innych krajów, które w ciągu wojny staną po stronie Trójp porozumienia.

„Dresden“ zatonał.

Koło wyspy Robinsona Cruzoe.

Berlin. (Biuro Wolffa.) Admiralicja angi elska ogłasza urzędownie, że krążowniki angi elskie „Kent“, „Glasgow“ i krążownik pomocni czy „Orama“ natrafiły w Oceanie Spokojnym koło wyspy Juan Fernandez na mały krążownik niemiecki „Dresden“, „Dresden“ po krótkiej walce wskutek eksplozji magazynu prochu za pałił się i zatonał. Załoga ma być ocalałą przez angielskie krążowniki.

Zastępca szefa sztabu marynarki Behncke. Pr z y p. Red. „Dresden“ należał do gatun ku małych pancernych krążowników, jakich flota niemiecka w r. 1913 liczyła 37. Zbudowa ny w r. 1907, miał „Dresden“ 3.800 ton pojem ności. Maszyny jego miały siłę 15.000 koni, szy bkość wynosiła 24 mil morskich na godzinę. Pancernik obsługiwała załoga składająca się z około 300 ludzi.

„Dresden“ odznaczył się już nieraz w czasie obecnej wojny. Należąc do eskadry lekkich krą żowników, które pod dowództwem admirała hr. Spee znajdowała się w chwili wybuchu woj ny na Oceanie Spokojnym, wziął „Dresden“ u dział w zwycięskiej bitwie koło Santa Maria (przy chilijskim wybrzeżu), w której eskadra niemiecka zatopiła dwa pancerniki angielskie. W bitwie koło wysp Falklandzkich był „Dre sden“ jedynym krążownikiem, który zdołał um knąć z katastrofy, jaka spotkała eskadrę hr. Spee. Zatonął wówczas wielkie krążowniki niemieckie: „Gneisenau“ i „Scharnhorst“ oraz mały krążownik „Leipzig“. Mały krążownik „Nürnberg“ zdołał wycofać się z walki ale zo stał dopędzony przez okręty angielskie i zato pion. Ocalał jedynie „Dresden“ i przez kilka miesięcy głucho było o nim. Flota angielska i japońska szukały go naprzód po Oceanach. Znalazła go wreszcie koło archipelagu chilijskiego Juan Fernandez, położonego na Oce anie Spokojnym, w odległości 600 km na zachód od brzegów chilijskich. Juan Fernandez składa się z kilku wysp bardzo słabo zaludnionych (zaledwie kilkadziesiąt mieszkańców) i służy jako stacja wodna dla okrętów kursujących między południową Ameryką a Azją. Dziwnym trafem między ścigającymi krążownikami an gielskimi znajdował się „Glasgow“, tensam, który został uszkodzony w bitwie z eskadrą admirała hr. Spee koło Santa Maria.

Wyspa Juan Fernandez ma swoją sławę li teracką. Tam bowiem miał żyć R o b i n z o n C r u z o e, uwieczniony w słynnej powieści Da niela Foe pod tyt. „Życie oraz dziwne i zdum iawiające przygody Robinsona Cruzoe z No wegogo Jorku“ (Londyn, 1719 r.). Temat do po wieści wziął de Foe z historii szkockiego marya rza Aleksandra Selkirk, który za rozbójni ctwo morskie został w r. 1704 wysadzony na wyspie Juan Fernandez i tam sam jeden prze żył cztery lata, aż został znaleziony przez okręt angielski. Jego przygody opowiedział najpierw Woode Roger w książce „Podróż naokoło świa ta“ (w r. 1712) a następnie de Foe. Powieść de Foe go przetłumaczona na wszystkie języki zje dnała pośrednio wyspie Juan Fernandez zna czny rozgłos. Obecnie wyspa ta przypomniła się znowu pamięci ludzkiej bitwą morską, w której „Dresden“ zatonał. Spotkał go los gor szy, niż Robinson, który tam miał przed 200 laty znosić gorzkie życie samotniczego.

Los „Dresden“ był zresztą oddawną przypie cętowany. Nie mając oparcia o żadną przystań, pozostawiony własnym zasobom, musiał „Dre sden“ wpaść w ręce angielskie. Dziś wie się trzeba, że „Dresden“ zdołał tak długo echronić się przed pościgiem.

Bombardowanie Dardanelli.

Konstantynopol. (T. B.) W ostatnich dniach odbyły się tylko nieznaczne ataki artylerji sprzymierzonej floty pod Dardanellami. Dzia łalność nieprzyjacielskich okrętów liniowych ograniczyła się do demonstracji. Dwie nowe próby nieprzyjacielskich krążowników i usuwa czy min wykonania nocnego ataku celem usu nięcia min, zostały udaremnione przez czujność i skuteczny ogień artylerji naszej.

Rozsiewana przez zagraniczną prasę wia domość o wysadzeniu na ląd wojska i sukcesach nieprzyjacielskich sił morskich koło Smyrny, jest zmyślna.

Uspokobienie w Konstantynopolu jest zupeł nie normalne i spokojne. Ludność wobec bloka dy Dardanell zachowuje się zupełnie spokojnie.

Bez rezultatu.

Konstantynopol. (T. B.) Prasa turecka stwier dza, że ostrzelanie fortów Dardanellów po 25 dniach nie wydało żadnego rezultatu.

Kitchener zadowolony.

Londyn. (T. B.) W Izbie gmin Kitchener przedstawił obecną sytuację wojskową. Co się tyczy Dardanellów oświadczył, że operacye tamże dały dowód wielkiej siły sprzymierzo nych flot. Mowca nie może chwilowo więcej po wiedzieć, ale Izba może być pewna, że sprawa jest na dobrej drodze.

Czy nowa wojna?

Londyn. (T. B.) „Daily Telegraph“ donosi z Pekinu: Podezas ostatnich rokowań z Japonią przynależny Chiny Japonii prawo eksploatawa nia kopalń południowo-mandzurskich. Przez to Ja ponia otrzymała nadzwyczajne prawa narodu najbardziej uprzywilejowanego. Chiny godzą się także na inne koncesye na rzecz Japonii i goto we są znaczna liczbę miast Mandzuryi otworzyć dla handlu. Podniesiono jednakże, że nie mogą dopuścić w wielkiej ilości cudzoziemców, jeżeli nie zostaną zniesione prawa eksterytorjalności.

Z dobrego źródła słyhać, że Japonia wysadzi ła już na ląd w Chinach 27.000 żołnierzy japoń skich. Dowiedziano się, że 12 marca odplynę 2.000 ludzi z portu Szachow do Chin. Inne spra wozdanie donosi, że również wyruszyła straż przednia dwu dywizyj. Prezydent Juanszikał doniósł swym przyjaciółom, że uważa sytuację za beznadziejną i co do rokowań z Japonią stracił wszelkie nadzieje, gdyż Chiny doszły już do najostateczniejszych granic ustępstw. Jeżeli Ja ponia rzeczywiście zechce wysadzić na ląd wiel kie masy wojsk, musianooby rokowania zerwać. Wkrótce ma być wystosowany bezpośredni apel do Anglii, w którym Chiny przedstawia, że po łożenie każdej chwili może się stać tak powa żnym, iż dyplomacya nie potrafi nad niem wię ciej zapanować.

Odezwa Komitetu macedońskiego.

Sofia. Aj. tel. bułgarska donosi: Komitet wy konawczy macedońskich związków wystosował do cywilizowanego świata odezwę, w której między innymi pisze: Od przeszło dwu lat sły szymy ciągle straszne głosy rozpacz naszych braci, którzy przez traktat bukareszteński zo stali oddani pod nowe i faktycznie najstraszniej sze jarzmo. Macedonia, która nawet podczas panowania tureckiego cieszyła się pewną naro dową i kulturalną wolnością, została dziś pozbaw iona wszelkich praw, a ludność jej traktują nowi władcy w najbardziej barbarzyński spo sób. Serbowie i Grecy owładnąwszy tym kra jem, usiłują wszelkimi środkami jego ludność pozbawić narodowości, a gdy to im się nie uda je, chwytają się wypędzania i masowego nie szczenia. W tej chwili niema już ani śladu po li cznych bułgarskich szkołach i kościołach, po tej z takimi ofiarami w Macedonii rozszerzonej bułgarskiej kulturze. Ludność jednak Macedonii niewzruszenie uważa się za Bułgarów i żywi tylko te same nadzieje i ideały, jak cała bułgar ska narodowość. Gnebieciele Macedonii zamknęli wszystkie bułgarskie kościoły, narzucili obcych duchownych i zmuszają do posyłania dzieci do serbskich i greckich szkół. Najświeższe narodo we i religijne uczucia ludności zostały w nie wypowiedziany sposób podeptane a ścięganie żywiołu bułgarskiego przybrało straszne rozmiar y. Ludność ta jest pozbawiona zasadniczego bezpieczeństwa życia i mienia. Rabowanie, pa lenie, więzienie, kary cielesne, gwałty, mordy są tu na porządku dziennym. Wystarczy pod nieść, że dziesiątki tysięcy zbiegów schroniło się w Bulgarii, którzy opuścili ojczyznę, aby ucie c strasznym katostwom. Odezwa wylicza cały szereg spchonych przez greckie i serbskie organy władzy rabunki, gwałty, mordy itd. Macedoń skie towarzystwa dobroczynności, założone w czasie panowania tureckiego dla ulżenia losu niewyzwolonych naszych braci, widzą się dziś zmuszonymi zaapelować do opinii publicznej świata celem napiętnowania nowych gnebiecili Macedonii, tych inkwizytorów dwumilionowej ludności.

TELEGRAMY.

(Telegramy „Głosu Narodu“ z dnia 17 marca).

Wymiana cywilnych jeńców.

Rzym. (T. B.) „Osservatore Romano“ donosi, że po pomyślnie przeprowadzonej akcji zaini cyowanej przez Papieża dla uwolnienia uzna nych za niezdolnych do służby wojskowej jeń ców wojennych, przyszło obecnie do porozumie nia co do wymiany tych osób cywilnych, które przekroczyły 55 rok życia.

Mieszana mąka na Węgrzech.

Budapeszt. (T. B.) Dziennik urzędowy ogła sza rozporządzenie ministerjalne, według któ rego ogłoszone d. 17 lutego rozporządzenie w sprawie mieszania mąki pszenicznej i żytniej z mąką kukurudzianą wchodzi w życie, ponie waż tymczasem było możliwem dostarczenie odpowiedniej ilości mąki kukurudzianej.

Listy pieniężne, przekazy na penu meratę i inseraty nadsyłać należy franco do Administracyi „Głosu Na rodu“. — Prenumeratę oprócz upo ważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwie niemieckiem. Reklama cye nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisów redakcyja nie zwraca.

ADRES RED.: Ul. św. Tomasza L. 35.

Adr. telegr.: „Głos Narodu“ Kraków.

Telefon redakcyjny Nr 190. — Telefon

administracyi i drukarni Nr. 3344.

Tyfus plamisty w Austrii.

Wiedeń. (T. B.) W czasie od 7 do 13 marca br. doniesiono w Austrii o 623 wypadkach za słabnięcia na tyfus plamisty. Z tego przypadają 2 wypadki na Chronów, 5 Metkow, 4 Zahajpól, 33 Chonein, 15 Rybno, 46 Nadworna, 162 Roz nów. Z 267 zasłabnięć w Galicji dotyczą wypa dki w Chronowie osób wojskowych. Przy zasła bnięciach w innych krajach idzie, z wyjątkiem jednego wypadku we Wiedniu, o osoby przyby łe z terenu wojny wojskowych, jeńców i umie szczonych w barakach, prawie wyłącznie o oso by znajdujące się w obozach koncentracyjnych, lub które przy nich są zajęte.

Przeciw Niemcom w Rosyi.

Petersburg. (T. B.) Według zarządzenia mi nisterstwa spraw wewnętrznych kolonisci ro syjscy niemieckiego pochodzenia nie będą mo gli gromadnie mieszkac w zajmowanych wsia ch ani też mieć własnego zarządu. Mają oni być „celem zniszczenia szkodliwego wpływu niemie ckiego“ rozdzielni między ludność wiejską ro syjską.

Zwołanie Dumy.

Zurych. (T. B.) „Neue Zuer. Ztg.“ donosi z Petersburga, że w kołach rządowych istnieje zamiar ponownego zwołania Dumy na kilka dni. Z tem ma stać w związku podróż prezy denta Dumy do głównej kwatery.

Sluchacze uniwersytetów oficerami.

Petersburg. (T. B.) Ukaz carski znosi dotych czasowe uwolnienie studentów od służby wo jennej i zarządza, aby wszyscy studenci ucze szczali na 8-nio miesięczny kurs oficerski.

Brak węgla dla floty rosyjskiej.

Petersburg. (Tel. pryw.) Flota wojenna czar nomorska, która nie może używać węgla doń skiego do opalania kotłów, i używała ciągle angielskiego lub szląskiego węgla, już od trzech tygodni jest pozbawiona zapasów. Obecnie to czą się obrady celem użycia nafty i możliwości przebudowania przyrządów ogrzewalnych.

Pisma małoruskie zakazane.

Kopenhaga. (T. pryw.) „Rjecz“ donosi z Ki jowa, że tamtejszy komendant okręgu wojsko wego zawiesił wydawnictwa małoruskie: „Ra da“, „Literaturno-naukowy wistnyk“ i „Świ to“. Wszystkie inne mogą wychodzić atoli w piśmowni rosyjskiej.

Okręt, który wziął bawełnę do Niemiec.

Brema. (T. B.) Według wiadomości „Wes. Ztg.“ rozbil się na mieliznie amerykański trój maszowiec „Pas of Bahaha“ koło wyspy Sylt, gdy jechał z ładunkiem bawełny z Nowego Jor ku do Bremy.

Kitchener nie wystawi trzech milionów.

Amsterdam. (T. B.) „N. Van den Dag“ oma wiając sytuację wojenną pisze, że szczególnie na znaczenie zasługuje fakt, iż w ostatnim czasie bardzo mało się słyszy o rekrutacji no wych armii. Nie słyszymy np. o tem, jakoby Kitchener miał drugi milion. Więc przewidziane trzy miliony prawdopodobnie zostaną pobożnie życzeniem. Zdaje się, że sprawa natrafia także na ogromne trudności natury socyalnej.

Wyjaśnienia Anglii i Francji.

Paryż. (T. B.) Dzienniki ogłaszają wiadome nie półurzędową notę, w której powiedziano, że rząd francuski zawiadomił na zapytanie rządu amerykańskiego, iż Francya i Anglia nie mają zamiaru zatapiać neutralnych okrętów, lecz tylko chcą je zatrzymywać i przeszkadzać, ha du nek zaś albo zwrócić właścicielowi lub sprzedać.

Prowokacya Hiszpanii.

Kolonia. (T. B.) „Koeln. Ztg.“ występuje przeciwko rozpowszechnianym dla przestrasze nia Hiszpanii przez Francję i Anglię wiadomo ściom, jakoby Niemcy na wypadek zwycięstwa miały zabrać zamorskie posiadłości Hiszpanii, wyspy kanaryjskie i Baleary i nazywa wszyst kie te wiadomości wymysłem.

Jak zatopiono „Hartdale“.

Londyn. (T. B.) „Morning Post“ donosi: Łódźi podwodnej, która w sobotę zatopiła parowiec angielski „Hartdale“, udało się dopiero po go dzinie zająć taką pozycję, że mogła wyrzucić torpedę. Dwaj ludzie z okrętu angielskiego, któ rzy chcieli szybko opuścić okręt aby wsiąść na łódzie ratunkowe, wpadli do morza ale zo stali oni wyratowani przez łódź podwodną i wy dani towarzyszom swym. Parowiec szwedzki „Heimdal“, który przyjął rozbitków na pokład, został przez tę samą łódź podwodną zatrzyna ny, ale zdołał wykazać, że jest okrętem neutral nym.

Turcya powołuje dalsze rezerwy.

Triest. (T. pryw.) Tutejszy turecki konsulat powołuje w imieniu rządu otomańskiego rezer wistów wszystkich rodzaj broni, urodzonych w latach 1869—1896 roku, zatem od 18 do 45 lat życia.

Persya neutralną.

Konstantynopol. (T. B.) Według oficjalnych wiadomości z Teheranu, program nowego gabinetu perskiego zapowiada liczne reformy, między innymi utworzenie senatu i rady państwa. Co do polityki zagranicznej zapowiada nowy gabinet dalszą neutralność.

Spór z Meksykiem.

Waszyngton. (T. B.) Stany Zjednoczone zawiadomiły, że port Progreso musi pozostać otwartym dla Meksyku. Ameryka gotowa jest poprzeć to żądanie przez wystawienie kłazownika. Wobec tego Góranza Lokade zniósł.

Nowy Jork. (T. B.) Z Los Angeles donoszą: 2000 Meksykańczyków szturmowało pałac narodowy w Mexico City, aby uwolnić uwięzionych tam 250 księży.

Trzęsienie ziemi w Rjece.

Rjeka. (T. B.) Wczoraj o godz. trzy kwadr. na 11 wież. odczuło tu silne trzęsienie ziemi, które trwało kilka sekund.

Bern Szwajcarski. (T. B.) Rada związkowa wydała zakaz wywozu wszelkiego rodzaju obuwia.

Sofia. (Bulg. aj. tel.) Angielski generał Paget powrócił z Petersburga przybył tu. Na dworcu przyjął go marszałek dworu, angielski poseł i angielski attache wojskowy.

Helsingborg. (T. B.) Parowiec „Gloria“ z Helsingborgu został przez niemieckie okręty wojenne przewieziony do Szwecji. Okręt wioził kukurudzę z La Platy do Sztokholmu.

Berlin. (T. B.) Tutejszy ambasador turecki ogłasza wiadomości o zamordowaniu syna byłego sultana, księcia Burhana Edina, jako wymysł.

Konstantynopol. (T. B.) Dziennik urzędowy ogłasza ustawę w sprawie praw i obowiązków zagranicznych poddanych w Turcji.

Saloniki. (T. B.) Wywóz pewnych towarów i środków żywności do Serbii, który przez kilka dni był zabroniony, znowu jest dozwolony.

Londyn. (T. B.) Rząd angielski zawiadomił rząd amerykański, że parowiec „Pacific“ będzie wypuszczony, skoro zostanie stwierdzonym, że ładunek nie jest podejrzanym.

Neutralność Ameryki a wywóz broni.

Niemiecki profesor v. Mach prosił byłego prezydenta Stanów Zjednoczonych Tafta, aby ten udzielił swego pisemnego zapatrywania w sprawie zakazu wywozu broni i materiałów wojennych z Ameryki — któryto zakaz przedłożono w formie bilu kongresowi — celem odczytania na zgromadzeniach domagających się neutralności Ameryki. Odpowiedź Tafta brzmiała: „Otrzymałem list pański z 24 stycznia, lecz nie mogę nań odpowiedzieć w ten sposób, jakbyś pan tego pragnął, a mianowicie, zwracając się do zgromadzenia życzącego sobie neutralności. Moim zdaniem wydanie zakazu wywozu broni dla europejskich stron wojujących, byłoby taką polityką, która by poważnie zaszkodziła naszemu powodzeniu w razie gdybyśmy się wbrew naszej woli zawiązkali bez przygotowania we wojnę z jakimś mocarstwem zupełnie do wojny gotowym i zostali niesprawiedliwie napaśnięci. Polityka taka, którą pan zaznacza doprowadziłaby do tego, że obecne mocarstwo uzbrojone do wojny od stóp do głowy, miało by zawsze przewagę nad krajami, które nie byłyby również tak gotowe do boju. Polityka taka doprowadziłaby do jeszcze większego nacisku na wszystkie kraje kuli ziemskiej, jak ten, który odczuwaliśmy w ostatnich 30 latach, i zniwolałaby wszystkich do powiększenia zbrojeń, do wyniku, którego wszyscy żałowalibyśmy. Z tego powodu nie sądzę, aby to było rozsądnym wydawać ustawę, która zmieniała wszystkie dotychczasowe obowiązujące reguły międzynarodowe i dozwalałaby krajom neutralnym sprzedaż amunicji i broni stronom wojującym. Również nie sądzę, aby wydanie podobnego zakazu było w obecnych stosunkach aktem neutralności, gdyż zakaz taki wypadłby na korzyść wyłącznie tylko jednej strony wojującej“.

„Frankfurter Zeitung“, z której czerpiemy tę wiadomość, wylicza wielką ilość listów, petycji i telegramów wystosowanych w tej kwestii do kongresu, przynajmniej jednak, że znaczna większość prasy jest przeciwna zakazowi wywozu broni i amunicji, a mniejszość domaga się zakazu pochodzący z okolic, gdzie niemieckość ma silne wpływy. Głównie stany południowe sprzeciwiają się zakazowi, obawiając

się w Niemczech groźnego rywalu na polu gospodarczym i finansowym. Z tego też głównie powodu liczą Niemcy na kongresie tylko niewielu przyjaciół, lecz mimo tego daje się odczuć ogromną niemiecką agitację.

Wszystkie fabryki amerykańskie wyrabiające broń, amunicję, inne artykuły wojenne i rozmaite zresztą fabrykaty dla Trójpokoźnic, pracują z wytężeniem wszystkich sił aż do ostatecznych granic możliwości. Są one zobowiązane już kilka miesięcy naprzód i nie mogą przyjmować dalszych zamówień. Wielu sprzedawców odwołano, których wysłano do Europy, aby sobie zapewnić obstarunki. Najczynniejszym w zaopatrywaniu przeciwników Niemiec we wojenne przybory jest Charles M. Schwab, właściciel stalowni „Bethlehem“. — Zaiste ta gwiazda „betleemska“ wcale nie przyswieca działu pokojowemu.

KRONIKA.

Wykład prof. Dra ks. Zimmermanna odbył się wczoraj w sali Towarzystwa technicznego o godz. 6 wieczorem. Sala wypełniła się szczerze słuchaczami a to ze względu zarówno na przedmiot wykładu: „Sprawa polska w zaborze pruskim w XIX. wieku“ — jak i ze względu na osobę szanownego prelegenta, znakomitego znawcy i badacza stosunków polskich pod zaborem niemieckim. W sali wykładowej panował ścisły; część słuchaczy zajęła także dwie przylegające sale; było nawet wielu, którzy wobec braku miejsca z żalem odeszli. Prelegent przedstawił w rzeczowym wykładzie wyniki swych ostatnich badań i starał się wykazać, że nowsi publicyści pruscy nie mają słuszności twierdząc, iż od czasu zaboru dzielnic polskich braku przedstawicielom rządu pruskiego jednolitości w polityce wobec Polaków.

Prócz statystycznych wykazów z czasów od r. 1772 — t. j. od chwili pierwszego rozbioru Polski, aż po dzień dzisiejszy, wykazów wyświetlających stosunki religijne narodowe, językowe i gospodarcze Polaków w W. Ks. Poznańskim, Śląsku i Prusiech książących przedstawił prelegent nader przejrzystą mapę osiedlenia polskiego. Ważne cyfry przedstawił prelegent odnośnie do żydów w W. Ks. Poznańskim i wykazał, że jest ich tam o 2 tysiące mniej niż w samym tylko Krakowie. Słu-

chacze serdecznie podziękowali za mile a z pożytkiem odbyty prelekcję.

Przy tej sposobności zaznaczamy, że wykład powyższy podany w najbliższych dniach w fejetonie naszego dziennika.

Pod adresem „Samarytania polskiego“ jedna uwaga. Wykłady wojenne gromadzą tak licznych słuchaczy, że sala Towarzystwa technicznego okazuje się za szczupłą. Należałoby przeto brakowi temu zaradzić przez pozyskanie stosowniejszej. Nadto wskazane jest ściśle przeprowadzić numerację miejsc, gdyż znaczna część słuchaczy nabyła wprawdzie bilety na miejsca siedzące, zastała jednak miejsca swoje zajęte.

Powrót do kraju. Wobec licznych zapytań o los wniesionych na ręce c. k. Ministerstwa spr. zagr. wgl. ambasad amerykańskiej podać o pozwolenie wstępu do Galicji — wyjaśniam niniejszem, że wobec braku odpowiedzi na wszystkie odnośne podania, z których pierwsze odeszło 14 grudnia 1914 — wystosowałem do c. i k. Ministerstwa wspólnego następujące pismo pod datą 15 marca b. r.:

„Światło Ministerstwo! Powodując się na Jego pismo z 20 stycznia l. 521., w którym otrzymałem wiadomość, iż Wys. Min. gotowym jest przyjmować podania mieszkańców Galicji, bawiących na obczyźnie i przesyłanie ich do ambasad amerykańskiej we Wiedniu celem dalszej ekspedycji — mam zaszczyt donieść iż wszystkie na tej drodze wniesione podania pozostały po dziś dzień bez najmniejszego skutku.

Ponieważ jednak rośnie liczba rolników jako też ludzi innych zawodów dla których powrót jest kwestją bytu — a przykład Belgii wskazuje, iż mieszkańcy kraju zajętego przez wojska obecne bywają — nawet pod karą — zywiani do powrotu, okazuje się koniecznem, by osoby te doznały w swem dążeniu skutecznego poparcia.

Poparcie to mogłoby nastąpić ze strony ciała dyplomatycznego Mocarstw zastąpionych przy Najwyż. Dworze wiedeńskim — które mogłoby we właściwym miejscu podnieść odpowiednie przedstawienia. Z tego powodu, niżej podpisany prosi w imieniu wielu współobywateli, Wys. c. i k. Min. o łaskawe podjęcie odnośnych kroków.

Kraków, 15 marca 1915. H. Wielowiejski.

Odnaczenia wojenne.

Srebrny medal za waleczność pierwszej klasy otrzymali: Józef Wyzina, chorąży rezerwo-

wy, Franciszek Chechelski, Piotr Pitula, plutonowi, Józef Knapczyk, feldwebel, Władysław Gwizdek, kapral, wszyscy z 13 pułku piechoty. Stanisław Trzebunia, chorąży rezerwy, Franciszek Ligas, feldwebel, Franciszek Jawor, frajer, Stanisław Kowalczyk i Michał Kumor, żołnierze, wszyscy z 20 pułku piechoty, Wiktor Niezgoda, Antoni Tomaszek, kaprale z 54 pułku piechoty. Mieczysław Tombiński, chorąży rezerwy, Tomasz Kotulecki, Michał Caputa i Franciszek Właszek, plutonowi, Franciszek Gawęda, frajer, Ludwik Rzepka i Franciszek Dudziak, żołnierze, wszyscy z 56 pułku piechoty. Jan Gasiński, plutonowy, Franciszek Mrowczyk, kaprale z 100 pułku piechoty. Ignacy Cieszyński, chorąży 1 pułku haubic polnych, Fryderyk Jurkowski, kapral 8 pułku ułanów.

Srebrny medal za waleczność drugiej klasy otrzymali: Piotr Oskowicz, frajer 3 p. piechoty Władysław Zebracki, chorąży rezerwy, Stefan Kosibowicz, Michał Koszut, plutonowi, Michał Janów, Józef Gołąb, Kazimierz Kastelewicz, kaprale, jednoroczni ochotnicy Walenty Poppek, Władysław Sokół; Franciszek Gach, Jan Urbaniak, frajtry, Franciszek Kopiec, Roman Młyński, Stanisław Pieuch, Jan Kaczmarek, Józef Kubiec, Jan Staby, Daniel Bożęński, Józef Karpiak, Jan Zarowski, wszyscy z 20 pułku piechoty, Witold Grzybowski, porucznik rezerwy, Maciej Krawczyk, Ludwik Krywult, Józef Sitarz, Jan Zajac, Stanisław Koleszeń, plutonowi, Józef Stawowczyk, kapral, Antoni Wojtylak, Michał Gnojek, Stanisław Butor, Alojzy Chmielowski, Jan Kwaśny, Wawrzyniec Martynowicz, Tomasz Odrzywolski, Maciej Bałoszyt, Stanisław Matyja, Józef Wawrzuta, wszyscy z 56 pułku piechoty, Roman Jakubowski, jednoroczny ochotnik, Paweł Pugiela, Paweł Siostrzonek, August Swiderski, Gustaw Badura, Józef Dzida, plutonowi, Franciszek Gwiasd, kapral, Franciszek Baczynski, żołnierze, wszyscy z 100 pułku piechoty, Henryk Zajaczkowski, jednoroczny ochotnik z pułku dział fortecznych, Tomasz Klimke, kapral, Edmund Sporysz, żołnierz, wszyscy z 1 batalionu saperów, Edward Orzechowski, kapral 24 p. piechoty, Władysław Tarkiewicz, żołnierz 8 pułku ułanów, Zygmunt Warehałowski, kapral 2 pułku dział fortecznych, Józef Konopka, kapral 8 pułku ułanów.

L. 11779 1915

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie reskryptu c. k. Namieśtnictwa we Lwowie z dnia 7 sierpnia 1914 L. 1100 mob., Magistrat ogłasza maksymalną taryfę cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, która obowiązywać ma w gminie stoł. król. m. Krakowa od daty niniejszego obwieszczenia aż do odwołania.

Taryfa maksymalna cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania:

Cena koron:	Cena koron:
Mąka pszenna Nr. 0:	Mięso wieprzowe:
za 100 klg. bez worka 92.—	a) poledwica i kotlety 1 klg. 3.—
za 1 klg. —.98	b) szynka, łopata i boczek 1 klg. 2.80
Mąka pszenna do gotowania (z domieszką 30 proc. mąki jęczmiennej): za 100 klg. bez worka 75.—	Szynka wędzona surowa w całości 1 klg. 3.70
za 1 klg. —.82	Szynka gotowana krajana na części 1 klg. 6.40
Mąka pszenna chlebową (z domieszką 33 proc. mąki jęczmiennej): za 100 klg. bez worka 63.—	Kiełbasa surowa siekana 1 klg. 2.60
za 1 klg. —.70	Kiełbasa krajana wędzona 1 klg. 3.80
Mąka pszenna chlebową (z domieszką 33 proc. mąki kukurydzanej): za 100 klg. bez worka —.—	Kiełbasa siekana wędzona 1 klg. 3.20
za 1 klg. —.62	Wędzonka surowa 1 klg. 3.20
Mąka żytnia jednolita (z domieszką 33 proc. mąki kukurydzanej): za 100 klg. bez worka 56.—	Wędzonka gotowana 1 klg. 3.40
za 1 klg. —.62	Sardelki 1 sztuka —.16
Mąka żytnia jednolita (z domieszką 30 proc. mąki kukurydzanej): za 100 klg. bez worka —.—	Kiełbaski wiedeńskie 1 para —.16
za 1 klg. —.60	Mięszanina 1 klg. 5.—
Mąka kukurydzana za 100 klg. bez worka 46.—	Stonina 1 klg. 3.—
za 1 klg. 52.—	Smałek 1 klg. 3.20
Bułka warszawska na wodzie 35 gram. —.4	Cukier w głowach za 100 klg. 83.—
Chleb żytni z maki nowego typu —.56	kostkowy w paczkach za 100 klg. 87.—
Mleko pełne niezbiierane na placach targowych i w sklepach 1 litr —.40	w głowie za 1 klg. —.88
Mleko zbierane na placach targowych i w sklepach 1 litr —.20	rabany w głowie za 1 klg. —.90
Śmietana kwaśna 1 litr 1.20	w kostce za 1 klg. —.92
Masło kuchenne 1 klg. 4.—	Nafta przy sprzedaży beczkami za 100 klg. (bez beczki) 76.—
Jaja 1 sztuka —.11	za 1 litr —.76
Jaja 1 kopa 6.—	Sól kamienna 1 klg. —.22
Mięso pierwszej jakości:	Sól warzonkowa 1 klg. —.28
a) z części tylnych 1 klg. 2.64	Grysiel 1.20
b) z części przednich 1 klg. 2.24	Jagły —.88
Mięso drugiej jakości:	Kasza jęczmienna średnia —.88
a) z części tylnych 2.40	Kasza jęczmienna siekana —.84
b) z części przednich 2.08	Fasola duża 1.04
Mięso trzeciej jakości:	Fasola krasa 2.—
a) z części tylnych 1 klg. 2.—	Soczewica —.94
b) z części przednich 1 klg. 1.88	Pecak —.80
	Cebula 1 klg. —.44
	Ziemniaki za 100 klg. na placach targowych 9.—
	za 1 klg. —.12
	Tłuszcz roślinny (kunerol) 2.60
	Makaron 1 klg. 1.60
	Kapusta kiszona 1 klg. —.40
	Drożdże 1 klg. 2.40
	Węgiel kamienny
	a) w składach 1 cetnar cłowy 1.20
	b) dla drobnej sprzedaży sposobem rozwoju przez uprawę z dostawą do domu 1 cetnar cłowy 1.40
	Drzewo miękkie za kłazek (kółko) —.80
	Zapałki szwedzkie za 1 pudełko —.2

UWAGA: Ceny wyżej wymienione za 100 klg. odnoszą się do sprzedaży przez agentów względnie większych kupców.

*) Odnośnie do mąki, ceny podane wyżej za 100 klg. obowiązują przy sprzedaży na worki, obejmujące także ilości mniejsze w hurtowym handlu przyjęte, najmniej jednak 70 klg. ważące.

**) Każdy rzemieślnik obowiązany jest sprzedawać żądaną ilość mąki, najmniej jednak 1/4 kilograma.

Przekraczający tę taryfę podawani będą do ukarania c. k. Sądowi, a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe.

Publiczność winna zatem we własnym interesie wakażować c. k. Sądowi karnemu bezpośrednio lub za pośrednictwem Wydziału III. b. Magistratu (gminach Magistratu) odfinansować do głównego wejścia na prawo i p. tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają.

Zarząd Magistratu zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, trudniący się sprzedażą któregokolwiek artykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzili się w drukowane egzemplarze taryfy i następnie przylżyli je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach sprzedaży w terminie dni 8.

Wspominane drukowane egzemplarze taryfy wydaje za zgłoszeniem się Wydział III. b. Magistratu w godzinach od 11-tej do 1-tej z południa.

Równocześnie traci moc obowiązującą taryfa maksymalna, ogłoszona obwieszczeniem Magistratu z d. 6-go lutego 1915 r. L. 4781 III. a. 1915.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa

dnia 26 lutego 1915 r.

Prezydent miasta:

Dr Leo.

Nakładem Wydawnictwa „Głosu Narodu“ Sp. z ogrn. odpowiedz. — Redaktor naczelny i odpowiedzialny Jan Matyasik — Drukarnia „Głosu Narodu“ w Krakowie.

Wiadomości o zaginionych.

Ogłoszenia o zaginionych umieszczamy w tym dziale za opłatą 1 K. za jeden raz. Należytość należy nadesłać z góry.

Alfabetyczny spis adresów

wy. hołdów galicyjskich na podstawie ogłoszeń, które się od początku ewakuacji w polskich piśmiech pojawiały, ułożyła

Franciszka Stoeger Haecherowa

Kraków, Rynek 1. 30 i każdemu bezpłatnie udziela informacji. — Na listy odpowiada odwrotnie.

ADAM KUSZNIEWICZ

obecnie k. k. Reservespital Seebach bei Willach — Kärnten, Zimmer 19. poszukuje swych rodziców **Erazma i Julii Kuzniewiczów.**

JAN BRYGIDER

kanonier, Nr. 32 Feldpost Nr. 6 prosi o łaskawe podanie miejsca pobytu swego ojca **Stefana** z Jezierniej koło Tarnopola i rodziny.

FRANCISZEK KORCZYŃSKI

Reservespital Marinenschule Ab. VI. in Bozen — Süd Tirol poszukuje swej żony **Maryli** i matki, pochodzących ze wsi Ferlejew, powiat Rohatyn.

JÓZEF HAWRYLECZKO

Reservespital — Fiume — Marine Akademie — poszukuje swej żony **Katarzyny**, z dziećmi i ojca **Bazyłęgo**, pochodzących z Turki nad Stryjem.

HUK THEODOR

z Oszkowiec powiat Czesanów, Div. Mun. Park 4. Inf. M. Kol. No 2. Feldpost 103, (teraz Festungsspital NoI. Abt. 6.) prosi o adresy sióstr: **Katarzyny** i **Paraskewii.**

PAWEŁ PETRYKIEWICZ

Chocen — Czechy. Barak 11. Oddział 6. prosi o łaskawe podanie miejsca pobytu jego żony **Anny** i córek: **Rozalii** i **Katarzyny**, pochodzących z Chorożanki pow. Podhajce.

WAWRZYNIEC SZELAŻEK

kapral 89 p. p. 9 komp. obecnie Kaiser Franz Josef Spital Römstadt Morawa — poszukuje swego brata **Tomasza Szelażek**, Landsturmsoldat od k. l. l. R. Nr. 34. Ktośby z szanownym czytelników coś o jego losie wiedział, zechce łaskawie donieść pod powyższym adresem.

WŁADYSŁAW WIELGOS

obecnie k. k. Reservespital Filleale II. bei Rekovsky in Prachattiz — Böhmén poszukuje swej żony **Agaty** z 2-gim dziećmi: **Ludwikiem** i **Marysą** pochodzących ze wsi **Humińska** powiat Brzozów.

Kto by wiedział o miejscu pobytu p. ANNY WIERZBIKIEJ z Szymbarku (Bystrzyca) powiat Gorlice, prosi o podanie adresu Franciszek Obrzut jednoroczny ochotnik. „Musterungskommission“ we Frydku, Śląsk austriacki.

ANIELA GOŁA

rodem z Kurnarowa, pow. Kolbuszowa poszukuje matki swej, **Magdaleny Rebiś**, oraz dzieci swych **Heleny i Franciszka**. Dowiaduje się również o mezu swym **Jędrzeju** i matce swego męża, **Maryli Goła**. Łaskawie zgłoszenia pod adresem: **Aniela Goła**, Baracke Nr 22. Wagna bei Lebnitz. — Steiermark.

GMETRO MILLEMBERG

Choryn, Bezirk Posen powiat kościński prosi o łaskawe podanie miejsca pobytu swej żony i dzieci, które w czasie wybuchu wojny były w Smoleniku pod **Rawą Ruską.**

ANIELA KISIEŁOWA

Wagna b. Lebnitz — Steiermark — Barak 21, prosi o łaskawe podanie miejsca pobytu jej męża **Józefa Kisielewskiego**, Feldjäger Baon 4, Zug 2, Feldpost 36, od którego nie posiada żadnej wiadomości.

Legionista Stanisław Materna

(pseu. Dziadek) prosi znajomych, krewnych, szczególnie brata, **W. ks. Karola Maternę**, prob. z Kańcówki o podanie adresów. Reservespital B. oddział III. 62 Landwehrkaserne Pisek Czechy.

EWA BOROWIEC

rodem z Kurnarowa pow. Kolbuszowa poszukuje męża **Stanisława**, dzieci: **Wojciecha**, **Maryanny** i **Anny**, oraz zięcia **Jakóba Borowca**. Łaskawie wiadomości proszę przesyłać pod adresem: **E. Borowiec Baracke**, Nr 11, Wagna, bei Lebnitz, Steiermark.

MARYAN BULATOWICZ

z Jaworowa obecnie przy k. u. k. Landw. Inf. Reg. Nr 32. 3 Ersatzkompania w Baultschen Mähren prosi krewnych i znajomych o podanie miejsca swego pobytu.

JAN BARACIUK

z Tyśmienicy pow. Tłomacz: obecnie w Lebnitz barak 13, Zug 4, — Stryja — poszukuje swej żony **Maryli** z dzieckiem i ojca **Stefana.**

Andrzej Fedio

ze wsi Łazy — pow. Jarosławski, który służył przy 89 p. p. w Jarosławiu, obecnie ranny w Niemczech — Nemecky Brod (Czechy) prosi o podanie adresu rodziców i krewnych.

JÓZEF CZERNY

34 p. p. obr. kraj. ur. w Sieniewie pow. Jarosław, obecnie Niemce (Muzeum) w Nowym Bydowie — Czechi poszukuje matki swej **Maryli** i brata **Stanisława**, od których od 24 września z. r. nie ma żadnych wiadomości.

FRANCISZEK ROKITA

z Miela, będący obecnie w szpitalu „Hotel zum weisen Kreuz“ Bregenz Voralberg, poszukuje swej żony **Antoniny** z 3-gim dziećmi.

Poszukuje się rezerwisty żołnierza Adama Sikorskiego 20 pułku piech. 5 kompania, urodzonego w Jelnej powiat Nowy Sącz, od którego rodzina nie ma wiadomości od 21 października 1914 roku, a o którym bunt wywiadowczy w Wiedniu donosiło, że jest ranny. Kto by zatem wiedział cokolwiek o nim raczy łaskawie donieść o tem podpiśnemu, który w imieniu jego rodziców i małżonki czyni poszukiwania. Tomasz Małek w Jelnej poczcie Zbyszycze.

Marcella Hukowska

z Mikolajka ad Cieszyn, Rohmannstrasse 11, poszukuje syna swego **Tadeusza**, legionisty, który w czasie rozwiązania legii uciekł do Wiednia i obecnie kierunkiem. Kto by cokolwiek o nim wiedział raczy łaskawie donieść.

Karol Srokowski

obecnie Cholerabarracken Miskolcz — Węgry — prosi o łaskawe wiadomości gdzie przebywa jego **Józef** z 4-letnim dzieckiem i koldry z 55 p. p. **Albin Podbielski** i **Michał Srokowski**, brat stryjeczny.

Stanisław Turzański

z Rzeszowa obecnie w szpitalu na Morawie w Trebitzu Lazaret Zamek. Poszukuje swej żony **Anny** z córką 8-letnią **Zofią**. Kto by wiedział o jej pobycie raczy łaskawie donieść pod powyższym adresem.